

ÉGIGÉRŐ

21. évfolyam 2. szám

2017. szeptember - ősz

***„Mózes azt mondta:
Ha nem jön velünk a te orcád, akkor
ne is vigyél tovább bennünket!”***

2Móz 33,15

Moses crossing the Red Sea - Julius Schnorr von Carolsfeld (1794-1872)

Véget ért a nyár, nyakunkon a szeptember minden új feladatával és kihívásával. Isten ígéje arra hív minket, hogy megálljunk az új tanév kezdetén, és vegyünk egy imádságos, mély levegőt, mielőtt nekivágunk az előttünk álló időszaknak.

Mózes is hasonló helyzetben van, mikor Isten arra hívja, hogy új haza és új élet felé vezesse a választott népet. Mózes nem kis kihívással, hanem egy mérhetetlenül nagy feladattal áll szemben, így fontos figyelnünk arra, hogyan is történik ez az indulás. Mózes legfontosabb felismerése, beismerése az, hogy **egyedül nem megy**. Hogy Isten nélkül, ha lehetne sem lenne érdemes belevágni a fáraóval való alku-dozásba, egy ilyen méretű kívándorlásba. Mózes felismeri, hogy Isten nélkül, ha lehetne sem lenne érdemes elindulni, egyáltalán létezni. Mert mondhatja valaki, hogy nem hisz Istenben, attól még nem lesz olyan hely a világban, ahol Nélküle lehetne létezni. Mondhatja valaki, hogy nem akar tudni Istenről, lehet hátat fordítani, lehet a szemeket eltakarni, de attól még nem változik meg az a tényszerű helyzet, hogy Isten mindenhol ott van. Az ember nemcsak vele, hanem benne él. Ezt lehet tagadni, ettől lehet elfordulni vagy menekülni, de attól még így van. Mózes felismerésében pedig benne van a ragaszkodás, és a tisztánlátás. Abban, hogy szükségünk van nemcsak Isten vezetésére, hanem a jelenlétére is. Nemcsak azért, hogy sikerüljenek dolgok, hanem azért, mert Vele lenni jó.

Annyi ötlet és feladat van az életünkben, ami megvalósításra, véghezvitelre vár. Tulajdonképpen projektekből áll az életünk. A magánélet, családi élet és a gyülekezeti

élet is. Hogyan indulunk neki mindennek? Bizonyosan összefogással és pontos tervezéssel! De mi van a szívünkben?

A történetben Mózes próbál Isten lelkére beszélni, listázza a félelmeit, kifogásait, azért is, mert érzi, hogy ez a helyzet, az egész feladat meghaladja erejét. Isten pedig erre az Ószövetség egyik legszebb mondatát válaszolja: **„Megnyugtat téged, ha az orcám megy veled?”** Megnyugtat téged, erőt ad neked, ha az egész dolog, ami előtted áll az én felügyeletem alatt, az én jelenlétemben történik? Megnyugtat téged, ha az egész életed tudatosan és biztosan élélttem élheted? Megnyugtat-e téged, ha veled vagyok minden nap, minden helyzetben? Szólt a kérdés Mózeshez, és szól ma hozzánk is: Megnyugtat-e minket az a tudat, hogy Isten velünk van a mindennapokban?

Istennel együtt járni, Istennel együtt indulni, együtt élni jó, nemcsak a sikeresség miatt, hanem mert ez más minőséget ad az életnek. Nemcsak azért, hogy túléljünk nehéz helyzeteket, nemcsak azért, hogy jól döntsünk nehéz kérdésekben, hanem azért is, mert Istennel lenni jó. Mert Isten közelsége szeretet és békeség. Olyan békeség, amelyről azt mondja a Filippi levél, hogy minden értelmet felülhalad. Minden értelmet, minden szervezést, mindenféle bebiztosítást, mindenféle B-tervet...

Ámen.

Molnár Lilla

Munkahétvége Tuusulában

Furcsa érzéssel szálltam fel április 21-én a Helsinkibe induló repülőre, hiszen utoljára több mint húsz éve, frissen végzett egyetemistaként jártam Tuusulában (nem is jöttem haza a diplomaosztómra szüleim nagy bánatára). Azóta sok minden megváltozott a mi gyülekezetünkben és a tuusulaiban is, de részben pont ezek a változások voltak utazásunk kiváltó okai.

Év elején Vidovszky Istvánnal és Keczkó Pállal meghívást kaptunk finn testvérgyülekezetünktől, hogy személyesen beszéljünk át, miként lehet megújítani, tartalommal megtölteni a gyülekezeteink közötti, az elmúlt években kicsit megüresedett kapcsolatot.

Szombaton egy közös ebéddel kezdődött az (újra)ismerkedés és a jövő tervezése. A finnek részéről a vezető lelkész, a kapcsolatokért felelős két lelkész, valamint két világi vezető vett részt. A délutáni megbeszélésen elsőként mi mutattuk be gyülekezetünk életét, az itt folyó munkát, majd ezután a vendéglátóink meséltek magukról. Azt talán senkinek sem kell mon-

danom, hogy nem azonos méretekről és feltételekről van szó... :-)

A megbeszélés harmadik részében szedtük össze, hogy milyen területeken tudjuk erősíteni a kapcsolatunkat. Több ötletet is összegyűjtöttünk, amik reménység szerint az előttünk álló években meg is valósulnak, hiszen mind a két fél oldaláról komoly volt az elszántság. (A konfirmandusok megnyugtatóására írom, hogy az idei finnországi utazásuk időpontját már véglegesítettük :-))

Vasárnap a tuusulai öreg templomban vettünk részt az istentiszteleten, ahol Pali prédikált. Ezt követően a náluk szokásos sütizésre és kávézásra hívtak minket, ahol a gyülekezet tagjaival beszélgethettünk, köztük sok olyanval, akik korábban vendéglátóként, vagy hegyvidéki vendégként aktív részesei voltak a testvérgyülekezeti kapcsolatnak.

Bízom benne, hogy utunk nem volt hiábavaló, és a finn testvéreinkkel való kapcsolat újabb lendületet vesz.

Mihályi Szabolcs

Beszámoló a májusi gyülekezeti buszos kirándulásról

Az Özevgné Piroska által szervezett és sokak által várva várt, május végi gyülekezeti kirándulás keretében az idén Várpalotára és Alcsútra, egy érdekes múzeumba és egy pompás arborétumba látogattunk el.

A mintegy 35 fős társaság szép napos időben, jó hangulatban érkezett a várpalotai Trianon Múzeumhoz, amelyet ezen a szombati napon korábban nyitottak meg a kedvünkért. A múzeum a szépen helyreállított, barokk Zichy-kastélyban működik, amelyet a XVIII. század első harmadában emeltek, majd miután 1860-ban leégett, Ybl Miklós vezetésével épült újjá. Az eredeti épületből mára csak az impozáns előcsarnok, a valamikori kápolna maradt meg. Idegenvezetőnk először a kastély legszebb helyi-

ségébe, az ovális alaprajzú, faburkolatos könyvtárba kalauzolt el bennünket, amelyben könyvek már nincsenek, de fennmaradt a mennyezetet díszítő freskó, Guido Reni olasz mester alkotása.

A Trianon Múzeum — a Kárpát-medence egyetlen ilyen múzeuma — bemutatja a trianoni diktátum történetét és következményeit, az I. világháborút követő irredenta mozgalmakat, az elcsatolt országrészek időleges „hazatérésének” boldog pillanatait, a II. világháború eseményeit és a magyarokat a háború után sújtó kollektív megtorlást. Különösen döbbenetesek azok a számszerű adatok, amelyek a Trianon előtti és utáni Magyarország népességét, társadalmi és gazdasági mutatóit állít-

ják egymás mellé. Nekem a múzeumnak az a részlete tetszett a legjobban, amely a Trianont megszenvedő vasútnak és vasutasoknak állít emléket, egyebek mellett egy korhű vasútállomás és egy szükséglakásnak használt tehervagon rekonstrukciójával.

A finom ebéd után, amelyet a várpalotai Múzeumkert étteremben költöttünk el, továbbutaztunk az alsóúti arborétumba.

Itt is idegenvezető várt bennünket, aki-től sok érdekességet tudtunk meg a József nádor nevéhez fűződő angolkparkról, az egykori kastélyról és magáról a főhercegről. Hosszú sétánk során megnéztük a kevés ma is álló épületet: az istállóból kialakított kápolnát, a Babaházat, a Gloriettet és a Medveházat.

Megcsodáltuk az amerikai tulipánfa (*Liriodendron tulipifera*) korábban sosem látott virágait és a gyönyörű jázminbokrokat. Sokan itt láttuk először a közkedvelt medvehagyma — zölden ugyancsak ehető — termését is.

Köszönet Piroskának ezért az újabb szép élményért és külön azért is, hogy a kényelmes tempójú programot az idősebbek is maradéktalanul tudták élvezni.

Tomcsányi Zsuzsanna

Csákvári hétvége

A 2017-es „családos-ifs” hétvége végre elérkezett! Péntek délután autókkal érkezünk meg szálláshelyünkre. Szombaton több, mint harmincan vettünk részt az egész napos kiránduláson. A Dunántúli-középhegységen belül a Vértesben jártunk.

A kirándulás után a híres Csuta cukrászdába mentünk fagyizni. Megkóstolhattuk a parmezános-körtés joghurt fagyaltot, ami 2016-ban ezüstérmet kapott az év fagyaltja versenyen. Este fokozódott a hangulat társasjátékozás közben, kicsik és nagyok vidáman játszottak együtt. Többen fociztunk is szabadidőnkben. Vasárnap néhányan hazautaztak közülünk, de ez nem szegte kedvünket. Meglátogattuk Csákváron a barlangot, ahol többek közt őrsziráf, masztodon és kardfogú tigris maradványokat fedeztek fel a régészek.

Szomorú, hogy vége lett, de ez a pillanat is eljött. Személy szerint nagyon jól éreztem magam. Remélem, a többiek is.

Imrei Zsófia

Orgonaünnep a reformáció emlékévében

Felépülte után nem sokáig maradt sípos orgona nélkül Kék Golyó utcai templomunk. *Gálos Miklós* egyházzenesész terveit a *Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra* valósította meg *Végh Antal* vezetésével; 2002. május 26-án került sor a hangszer felszentelésére.

Így hát többszörösen is ünnepi év számunkra 2017: a félezer éves reformáció mellett orgonánk fennállásának tizenötödik évfordulójáról is megemlékeztünk, mégpedig az avatás dátumához legközelebb eső vasárnapon, május 28-án.

Ebből a helyzetből sokrétű ünnepi műsor következett. A hangszer születésének folyamatáról a tervező és *Kertész Botond* akkori kántor számolt be. A „születésnapost” *Varga Petra*, *Németh Zsuzsa*, *Ecsedi Zsuzsa*, *Németh Sándor* és *Gálos Miklós* szolgáltatta meg: olyan muzikusok, akik régóta ben-

sőséges kapcsolatban állnak az orgonával. A reneszánsz kórustételek éppúgy húsvét és pünkösd ünnepe köré rendeződtek, mint *Johann Sebastian Bach*, *Georg Böhm*, *César Franck* és *Felix Mendelssohn Bartholdy* művei.

Bognár Attila tolmácsolásában megismerttük *Luther Márton* zenéről vallott gondolatait, valamint *Pilinszky János* Bachról írt esszéjét. *Keczkó Szilvia* lelkész a 103. zsoltár alapján szóló meditációjában.

Zenés zsoltárparafrázisokkal a gyülekezet is bekapcsolódott a hálaadásba. Zengett is a templom: „Zúgó harang, ének és orgonahang” (ÉÉ 57) – „Sípokban, orgonákban és más szép muzsikákban” (GyLK 780).

**Ecsedi Zsuzsa kántor,
a műsor szerkesztője**

Résztvevőként utoljára a gyermektáborban

Idén július 9-én kezdődött a gyerektábor Nagyvelegen a kastélyban. Összesen harmincnegyzár táborozó volt, és tíz segítő (köztük ifisek, anyukák és lelkészeink).

Az első napon (vasárnap este) bemutatkozó játékokat játszottunk, és másnap sor került a csapatok elosztására is. Ezek a csapatok egész héten versenyeztek: sok ügyességi feladatot kellett teljesíteni, de nem maradtak el a szellemi vetélkedők sem, és persze a hagyomány szerint esténként színdarabokat adtunk elő, amik ugyanúgy beleszámítottak a csapatversenybe. Ezen kívül még más programok is voltak: Mózes életéről tanultunk, sokat énekeltünk, és ami még hangulatosabbá tette, hogy

gitár-, zongora- és dobkíséret is volt hozzá. A sportolni vágyók választhattak, hogy focizni vagy kidobósozni szeretnének (utolsó nap még a métázásra is volt lehetőség), akik pedig nem sportoltak, ők bent a hűvös kastélyban kézműveskedtek.

Egyik nap elmentünk Fehérvárcsurgóra, ahol egy jót kirándultunk, szárháborúztunk a parkban, a végén pedig egy kis fagyival hűtöttük le magunkat. Utolsó napra az ifis segítő algoritmusos versenyt rendeztek a faluban, ami szintén jól sikerült. Nagyon jól éreztem magam a táborban, remélem jövőre is ugyanekkora élmény lesz a gyerektábor, immár segítőként.

Mihályi Zsombor

Biciklitúra

Mindenkinek más a véleménye a biciklitúrákról. Valaki szereti, valaki ki nem állhatja az egész napos biciklizést. Mi az előbbi csoportba tartozunk: a leírt nehézségek büszkeségre adnak okot, a sok kaland pedig újra visszacsábít bennünket.

Ezért is indultunk el rajta.

Az első nap korán keltünk. A csapat nagy része vonattal érkezett Balatonakaliba, a többiek pedig útközben csatlakoztak, vagy már az állomáson vártak a csapatra.

A reggeli tejfeles kifi után kellemesen indult a túra, de idővel rá kellett döbbenünk, hogy ez az út nem lesz fenéig tejfel. Sokszor éreztük úgy, hogy nincs már magasabb hely a világon, de Gábor útvonalai mindig tudtak még felfele haladni. A lejtőknél kiderült, hogy hiába volt az a sok emelkedő, nem vagyunk igazán magasan – rövid a lejtő.

Mindenki fáradt volt, amikor megérkeztünk Sümegre. Örültünk, hogy végre cél érünk. Kérdeztük, hogy hol a szálláshely. Gábor felemelte karját:

– Ott fent, a hegyen.

A többség lefagyott, de páran azért elindultak Gábor után. Akik álltak, tekintetükkel jelezték, hogy ők oda fel nem mennek. De az éhség nagy úr. Voltak lelkesek is, ők gyorsan haladtak, és a csapatvezető előtt felértek a hegyre – a szomszéd hegyre. Egy útelágazásnál ugyanis rossz irányba kanyarodtak. Így jár, aki megelőzi a csapatvezetőt!

Végre cél értünk, beköltöztünk a szobáinkba. Remek szállás volt, kis 3-5 ágyas,

tiszta szobákkal. A gyerekek vacsora után felfedezték a hatalmas úszómedencét (5x2 méteres) és csobbantak. A medencét nyugágyak vették körül, itt pihentek meg, akik nem értek be a medencébe.

A szállásról csodás panorama nyílt, egyenesen a sümegi várra láttunk rá. Este Pali wellness áhítatot tartott, a medence partján, a sümegi várra nézve, egy vörösben izzó naplemente mellett.

Este a várat kivilágították. Sokáig beszélgettünk a látványt csodálva. Később néhányan kifeküdtünk a szabad ég alá, hullócsillagot nézni. Sok kis meteor mellett három-négy igazán hosszú, a fél égboltot átszelő csodát is láthattunk.

Másnap újult erővel keltünk útra. Valaki már erősen érezte az izmait. Szerencsére a második és a harmadik nap könnyebb volt, kisebb dombok és lankás lejtők vártak ránk. Bár találkoztunk egy 10%-os emelkedővel is (akkor ezt még komoly és rendkívüli dolognak hittük).

Harmadik nap végén Szentgotthárdra érkeztünk, ahol a legtöbben termálfürdőbe mentek kipihenni magukat. Míg a gyerekek a csúszdákat élvezték, a felnőttek a különféle medencékben pihenhették ki fáradalmaikat. Néhányan egy közeli tóhoz mentek, mások pedig fagyizni és várost nézni.

A többség a parókián aludt, a kalandvágyók a templomban – valaki a sorok között, ott, ahol este még meghitten énekeltünk, mások a karzaton. Gyönyörű este és éjszaka volt. Ráadásnak reggel láthattuk a napfényben úszó csodás templomot. Pazar látvány volt!

A napot rögtön emelkedővel kezdtük. Eleinte a 9-10%-os emelkedők-lejtők jöttek, majd ahogy Laci és Zsuzska mondogatták, ezután jött az élet puliszkája. Ezen a napon a juhtűró kimaradt belőle. Mikor már megtettük az út felét, rájöttünk, hogy még Szentgotthárdon rossz felé indultunk. Szerencsére Gábor talált egy másik helyes utat. Sok 13 %-os emelkedőn toltuk fel, nyomtuk fel, húztuk fel a bicikliket, és nosztalgizva gondoltunk az első könnyed 10 %-os emelkedőkre. Persze a másik oldalon mindannyiszor lejtőn száguldottunk lefelé, és az emelkedőért kárpótlásul gyönyörű vidékeken jártunk.

Ébéd után Gábor jó hírrel szolgált: inentől már csak lejtő lesz, és egy, azaz egy darab, kis (másképpen kicsi) emelkedő lesz. A „kis” szó megközelítése természetesen egyéni, és az „egy” szót is sokféleképpen lehet értelmezni. Ahogy Norbert fogalmazott a soron következő „kis” emelkedő előtt: én elhiszem neked, hogy az ott egy lejtő, és rosszul látok... Később már tényleg csak lefelé mentünk kacsaringós utakon, gyönyörű tájakon.

Újabb célt értünk el, egy elegáns éttermet Bajánsenyén.

Mindenki ismeri a gyerekeket: az első kérdés: „Mi a wifi jelszó?” Eddig mindenhol megmondták, többnyire kérdés nélkül. Itt azonban a „vékony lábú nő” azt mondta: az kizárólag munkahelyi használatra van. Sok tréfás dolog történt még az étteremben, például a kis- és nagy adag megkülönböztetése nehezen ment a pincérnőnek (az egyetlennek), lévén, a kettő ugyanakkora volt. De a szakács ügyes volt, finom volt a vacsora, és ez a legfontosabb. Vacsora után megünnepeztük Szilvi és Pali, illetve Szabolcs és Rita házassági évfordulóját, két hatalmas tortával. Besötétedés után pedig elindultunk a következő szállásra. Egy igazi lendületes éjszakai biciklitúra, lámpákkal, egy csendes úton!

Három csapatra szakadtunk. Az 1. csapat sikeresen célba ért, a 2. és a 3. azonban kelemesen eltévedt, szerezve ezzel egy hosszított éjszakai biciklizős élményt. Szilvit még egy kutya is megkergette. Végül is mindenki épen és egészségesen a szállásra ért. Egy templom melletti parókián száll-

tunk meg. Három szoba volt, ágyakkal teliszúfolva, nem nyitható ablakokkal, viszont gyönyörű udvarral, legelésző tehenekkel. Volt, aki a szabadban alvás mellett döntött a gyönyörű nyári éjszakán.

Másnap majdnem mindenki csomag nélkül folytatta az útját. Őrszentpéteren reggeliztünk, majd továbbindultunk a Hársas-tóhoz. Útközben megálltunk a pityerszeri skanzenben. Megnéztük, milyen volt a kerített ház, az emeletes „kástu”, a pajta, vagy a boronaépület, vagy ezer évvel ezelőtt a füstös ház.

Továbbindulva, nemsokára egy nagyon hosszú lejtő következett, aminek a végén várt minket a Hársas-tó. Mindenki örült, fürdöttünk, finom lángost (igazán finomat) és főtt kukoricát ettünk, pihentünk.

Fürdés után akik csomag nélkül bicikliztek, visszagurultak azon a hosszú lejtőn, amin idefelé legurultak. Gurulni jó, csak a lejtőnek jó végére kell állni!

A csomaggal biciklizők más megoldást választottak: tetőcsomagtartón kényelmesebb a biciklinek is – ők itt fejezték be a túrát, hazamentek.

Másnap elindultunk Zalaszentgrót felé. Útközben egy váratlan pihenőt kaptunk ajándékba: az egyik biciklinek kiszakadt tíz küllője. Gyors kerékcseré után (új kereket kellett vásárolni a legközelebbi városban) továbbmentünk.

Később találkoztunk egy régi hegyvidéki ifjúsági vezetővel, Koczor Györggyel, aki a zalai evangélikusokról és templomaikról mesélt. Beszélgetés közben Kemendollárra terelődött a szó. Érdekel minket a dollár megléte Magyarországon, megkérdeztük, miért ez a neve a falunak. Kiderült, hogy Kemend és Ollár falut egybevonták, így lett Kemendollár.

Elérkezett az utolsó nap, hazaindultunk. A felnőttek szerint hátszél jött, szertünk a hátszélből szembeszél lett, így igen lassacskán haladtunk. Az idővel futottunk (cammogtunk) versenyt, hogy elérjük a vonatot. Végül is mi győztünk, az idő vesztett. Mindenki elégedetten és büszkén ült fel a vonatra. Mindenkinek hatalmas élmény volt, ki nem hagytuk volna. Reméljük, jövőre is szép helyre megyünk, olyanra, ahol a vízszint után lejtő következik.

Reichart Emőke és Imrei Flóra

Felfedeztük az Őrség szépségeit

„Légy hív mindhalálig, és néked adom az élet koronáját!” – ezt a Jelenések könyvében található ismert ígét olvashattuk csodálatos őrségi utunk negyedik napján az őriszentpéteri Árpád-korabeli katolikus templom falán, amelyet még a 17. században élt református elődök írtak fel a Károli bibliafordítás kalligrafikus betűivel. A gyönyörűen felújított templomban a csoportunkat fogadó asszonytestvér megmutatta a templom többi értékét is, közöttük két ősi, bélletes bejáratú kapuját, melyek közül az egyik az „élők”, a másé érkező hívek léphetnek a templomba, a „holtak” kapuját pedig csak temetések idején nyitották ki az elhunyt koporsója részére. XIII. századi fali freskóktól kezdve a XXI. században készült falfaragásokig számos szép műemléket csodálhattunk meg ebben és az utunk során felkeresett többi Árpád-kori templomban, így a veleméri, bántornyai (Szlovénia) és a szintén szlovéniai mártonhelyi körtemplomban.

Különbuszunkban 21 hegyvidéki testvérünk, barátunk és egyikük unokája vállalko-

zott az őrvidéki-vendvidéki-stájerországi kirándulásra, melyet Özvegyné Kertész Piroska presbiter testvérünk szervezett és vezetett nagy lelkesedéssel és odaadással. Szálláshelyünk az őrségi Vadása-tó partján lévő panzióban volt, innen tettünk naponta csillagtúrákat. Odavezető úton megmásztuk Sümeg várát, megnéztük Csehimindszenten a sokat szenvedett katolikus egyházfő, Mindszenty József emlékházát és Körmenden a Batthyány-Strattmann Lászlónak, a szegényeket ingyenesen gyógyító szemészorvosnak egykor otthont adó várat.

Stájerországi utunkon felkerestük a máriacelli bazilikát, s útközben gyönyörködünk a stájer hegyek szépségében.

A szlovéniai Lendván jóleső érzéssel láttuk, hogy minden feliratot magyarul is feltüntettek, s hogy egyik főterét Szent István szobra díszíti. A várban a páratlan szépségű lepkegyűjteményt néztük meg és a Lendváról származó Zala György nagy magyar szobrászművésznünk kiállítását.

Őrimagyarósdon, az Őrség egyetlen evangélikus gyülekezetében igen nagy szeretettel fogadta csoportunkat Pethő-Udvardi Andrea, a gyülekezet egyik lelkésze, aki rövid áhítat után nemcsak a gyülekezet és 14 szórványa életét mutatta meg, hanem képet adott az őrségi emberek életfelfogásáról is. Döbbenetes képet mutatott az elmúlt heti viharban gyökerestől kidűlt hatalmas fenyőfák sora a templom kerítése mellett.

Bajánsenyén szintén nagy szeretettel fogadott Anikó, a fiatal református lelkész-nő, akinek három kicsi gyermeke a bemutatás alatt étellel és vidámsággal töltötte meg a templomot. Szentgyörgyvölgy református templomában a festett kazettás mennyezetet csodáltuk meg.

Utunk az új őrségi, Szlovéniába vezető vasútvonal mellett vezetett, amelynek több kilométer hosszú vasbeton hídja a Zala folyó felett, a folyó hosszában épült! Külön élmény volt a Kis-Balaton világának felfedezése a Kányavári-szigeten. Megnéztük Zalaegerszeg belvárosát is. A hosszú utak fáradalmait a Borostyán-tóban, majd hazafelé vezető utunkon Tihanynál a Balatonban pihenhetjük ki.

Kézdy Pál

ŐSZ

József Attila - 1935. október

*Tar ágak-bogak rácsai között
kaparásznak az őszi ködök,
a vaskorláton hunyorog a dér.*

*Fáradtság üli a teherkocsit,
de szuszogó mozdonyról álmodik
a vakvágányon, amint hazatér.*

*Itt-ott kedvetlen, lompos, sárga lomb
tollázkodik és hosszan elborong.
A kövön nyirkos tapadás pezseg.*

*Batyuba szedte rongyait a nyár,
a pirosító kedvű oda már,
oly váratlanul, ahogy érkezett.*

*Ki figyelte meg, hogy, míg dolgozik,
a gyár körül az ősz ólálkodik,
hogy nyála már a téglákra csorog?*

*Tudtam, hogy ősz lesz s majd fűteni kell,
de nem hittem, hogy itt van, ily közel,
hogy szemembe néz s fülembé morog.*

Dalolás a vadászházban

Egy nyár végi péntek délután a Vértes egy eldugott falujában, Várgesztesen, zenés csapatépítésre gyűlt össze a budahegyvidéki énekkar Hikisch Zoltán vezetésével. A résztvevők a szélrózsa minden irányából érkeztek (Budakeszi, Budaörs, Budapest, Győr, Pécs és Bács). Az utoljára érkezőket már az özek fogadták.

Az első este sem múlhatott el éneklés nélkül, amit a trófeákkal díszített vadászteremben tartottunk. A hajnalig tartó beszélgetés során az énekkar gazdag múltját is felelevenítettük és kórusunk vezetője fölvázolta a jövőbeli terveket. Másnap a Vértes természeti szépségéből merített-

tünk erőt a további munkához. A műemlék házból álló Vérteskozmán végigsétálva rácsodálkozhattunk egy falu újraéledésére.

„Legifjabb” kórustársunk (Béla) megörvendeztetett minket egy fantasztikus bográcsgulyással, amibe szívét-lelkét is beleadta. A napot közös éneklés után vidám vetélkedővel zártuk. A hétvége áhítataiból lelkiekben is gazdagodtunk. Vasárnap a finom vadpörkölt után spontán énekléssel búcsúzott a csapat. A jó hangulatban eltöltött hétvégét követően újult erővel nézünk az énekkar XXVIII. évadának szolgálatai elé.

Az énekkar

Az Égigérő legutóbbi, 2017. évi húsvéti számának megjelenése óta történt, rendkívül gazdag gyülekezeti eseményekről rövid összefoglalást adunk olvasóinknak.

Március 25-én takarítási munkanapon takarítottuk, csinosítottuk templomunkat, gyülekezeti termeinket és templomunk kertjét. A jó hangulatú együttes munkát a lelkeszeink által készített közös ebédrel fejeztük be.

Március 26-án volt irodalmi délutánunk, melyet „Egy lángot adok, add tovább” összefoglaló címmel, protestáns szerzőknek a reformációról szóló központi gondolataival Bakos Gyuláné Kardos Piroska presbiter szervezett és vezetett. Gyülekezetünk nevében Keczkó Pál köszöntö meg Piroska ideit és hosszú éveken keresztül végzett irodalmi szervező és irányító munkáját.

Március 28-án Keresztyén Értelmiségi Fórumon Bereményi Géza költő tartott érdekes, színes előadást irodalomról, költészetéről.

Április 4-én bőjti esten Detre János váci lelkész hirdette az ígét. Eredics Béla énekkel, Németh Sándor orgonajátékkal szolgált.

Schrobenhauseni testvérgyülekezetünk konfirmandusai április 7-e és 10-e között hazánkban készültek a konfirmációra. Őket lelkészük, Gerhard Rupprecht, diakónusuk, Philip Höhn és Keczkó Szilvia először a Nógrád megyei Terénybe kísérte, majd a hét végén gyülekezetünkben részt vettek a vasárnapi istentiszteleten. Délután Bakosné Kenessey Erzsébet vezetésével Buda nevezetességeit nézték meg a fiatalok.

A gyülekezet elnöksége (Keczkó Pál lelkész, dr. Vidovszky István és Mihályi Szabolcs felügyelők) finnországi meghívásra április 22-e és 24-e között Tuusulába utazott, ahol a finn testvérgyülekezet vezetőivel megbeszélték az aktuális kérdéseket, és megerősítették a két gyülekezet közötti kapcsolatot.

A Keresztyén Értelmiségi Fórum vetített képes előadását április 24-én Máger Ágnes festőművész tartotta „Húsvét a képzőművészetben” címmel.

Az április 30-án tartott közgyűlésen lelkészi és felügyelői beszámolón kaptunk összefoglalást a gyülekezet életéről, lelkészeink és a presbitérium munkájáról, és gyülekezetünk gazdálkodásáról. Lelkészünk virággal köszöntötte dr. Ecsedi Zsuzsát, aki 10 éve szolgál gyülekezetünk kántoraként, és szervezi a gyülekezet színvonalas zenei életét is.

Május 12-e és 14-e között a Csákváron tartott ifjúsági és családi hétvégi konferenciát Keczkó Szilvia vezette Kendeh Orsival, az egyik tavalyi konfirmandus édesanyjával együtt. A konferencián a 36 résztvevő között 9 tavalyi konfirmált is volt!

Május 22-én Keresztyén Értelmiségi Fórumon dr. Blázy Árpád kelenföldi lelkész, egyháztörténész előadása hangzott el „A középkori magyar főváros, Buda – város- és szellemtörténeti vázlat 1526-ig” címmel.

Május 27-én gyülekezetünk autóbuszos kirándulása 34 résztvevővel Várpalotára a Trianon Múzeumba és az Alcsúti Arborétumba vezetett, melynek kitűnő szervezője és vezetője Özvegyné Kertész Piroska presbiter volt.

Május 28-án zenés áhítaton ünnepeltük az orgona felavatásának tizenöt éves évfordulóját, melyen orgonajátékkal, illetve előadással *Gálos Miklós*, a hangszer tervezője, *Varga Petra*, *Németh Zsuzsa*, *Németh Sándor*, *dr. Ecsedi Zsuzsa*, valamint *dr. Kertész Botond*, korábbi kántorunk szolgáltak.

Június 11-én a vasárnapi istentisztelethez kapcsolódóan évadzáró kerti partit tartottunk közös ebédrel, jó hangulatú beszélgetésekkel, melyen a gyülekezet minden korosztálya részt vett.

Július 6-a és 9-e között Bonyhádön volt a bajor és magyar evangélikus testvéregyházak közötti kapcsolatok alapítása 25 éves évfordulójának ünnepi összejövetele, melyen gyülekezetünket *dr. Némethyné dr. Uzoni Hanna* egyházmegyei felügyelő, *Mihályi Zoltán* presbiter és felesége, valamint *dr. Széchezy Béla* tb. presbiter és felesége képviselték.

Július 9-e és 14-e között volt gyermektáborunk Nagyvelegen, melyen lelkészeink és nyolc segítőársuk vezetésével 38 kisgyermek vett részt. A tábor életét sok-sok közös

játék, beszélgetések, nagy éneklések, áhítatok gazdagították.

A nyári kerékpártúrát Hikisch Gábor és Mihályi Szabolcs szervezte. A túra augusztus 13-a és 19-e között volt az Őrség szép tájain. A 29 kerekező fiatal között voltak lelkészeink is fiaikkal együtt.

Augusztus 22-e és 26-a között ötnapos autóbuszos kiránduláson 21-en vettünk részt. *Özvegy Istvánné Kertész Piroska* presbiter kitűnő szervezésében és vezetésével az Őrvidéket, továbbá Mariazelt és a vendvidék szlovéniai magyarlakta településeit kerestük fel. A Vadása-tó melletti Hegyhátszentjakabról indulva minden nap más és más természeti szépségekkel, az őrségi falvak műemlékeivel és népművészetével ismerkedtünk meg.

Augusztus 25-e és 27-e között tartotta nyárzáró, munkaévkezdő hétvégéjét az énekkar. *Hikisch Zoltán* karnagy vezetésével kezdték meg a készülést az előttük álló szolgálatokra.

Összeállította: Kézdy Pál

Gyülekezeti programok szeptembertől novemberig

2017. SZEPTEMBER

szeptember 17. - 11.15
Zenés istentisztelet

szeptember 17. - 18.00
Pécsi kamarakórus
koncertje,
vezényel Tillai Aurél

2017. OKTÓBER

október 1. - 10.00-14.00
Hegyvidéki Evangélikus
Nap, ennek keretében
Keresztény Értelmiségi
Fórum

október 31. - 18.00
Reformáció (református
testvéreinkkel közös)
ünnepi istentisztelet
a templomunkban

2017. NOVEMBER

november 5.
Családos istentisztelet

november 19. - 11.15
Zenés istentisztelet

november 23-27.
Konfirmandus csoport
utazása Tuusulába

november 27.
Keresztény Értelmiségi
Fórum

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órakor úrvacsorával

Családi istentisztelet:

A hónap első vasárnapján 11.15-kor

Zenés istentisztelet:

A hónap 3. vasárnapján 11.15-kor

GYERMEK BIBLIAKÖR

A vasárnapi 10.00 órai istentisztelettel párhuzamosan, azokon a heteken, amikor nincs családi vagy zenés istentisztelet

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)

Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus (az alagsori próbateremben)

HITTANÓRÁK

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órakor

óvodások és kisiskolások részére

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

a hónap második csütörtökén 19.00 órakor
családi otthonokban

**A konfirmált ifjúságnak
és a középiskolás korosztálynak**
szerdán 16.30 órakor

Konfirmációi előkészítés
csütörtökön 17.00 órakor

HÁZASPÁROS KÖR
megbeszélés szerint

BABA-MAMA KÖR
megbeszélés szerint

**A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági
órákra, énekpróbákra
bejárat az alsó udvari kapun.**

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.

Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460

E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

hegyvidek.lutheran.hu

Tipo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.